

Larghetto.

Elisa.

Mod_lös træt-te Vandrer i_ler ad den tun-ge Klip-pe-vei; in--tet
Muthlos kommt aus wei-ter Fer-ne nachts im Wald der Wandrer an, Wol--ken

Glimt i Mör_ket smiler Nat_tens Stierne blin_ker ei; Haa-bet syn_ker, Dö--den tru--er--
hül-len Mond und Sterne, nichts zeigt ihm die rech-te Bahn; Tod vor Au--gen, will er sin--ken--

Andante con moto.

da gaaer Ö--stens Straa-le frem, og u--ven-tet glad han sku_er ved sin
da er--scheint Au-ro--rens Strahl, und mit Lächeln sieht er win_ken, froh die

Fod det elsk-te Hjem ved sin Fod det elsk-te Hjem, det elsk-te
Hei-math aus dem Thal, froh die Hei-math froh die Hei-math aus dem

Hjem.
Thal.

1ste Gang. Larghetto. 2den Gang.

2.) For de
2.) Ach! mit

2.

For de taarefyldte Blikke
Sorgens dunkle Tanker laae,
Haabets Straale fandt jeg ikke,
Naar jeg taus mod Himlen saae;
Smertens Suk og Klager lode,
Men, de mørke Skygger veg!
Og et Glimt af Morgenrøde
Paa den dunkle Hvælving steg,
Paa den dunkle Hvælving steg!

2.

Ach! mit thränenvollen Blicken
Fleht'ich oft um Herzensruh';
Doch der Hofnung Hochentzücken
Lächelte mir nimmer zu.
Seufzer meiner Brust entbeben —
Doch es schwand der Nebel schnell
Und mit neu verjüngtem Leben
Ward mein trüber Himmel hell,
Mein Himmel hell.